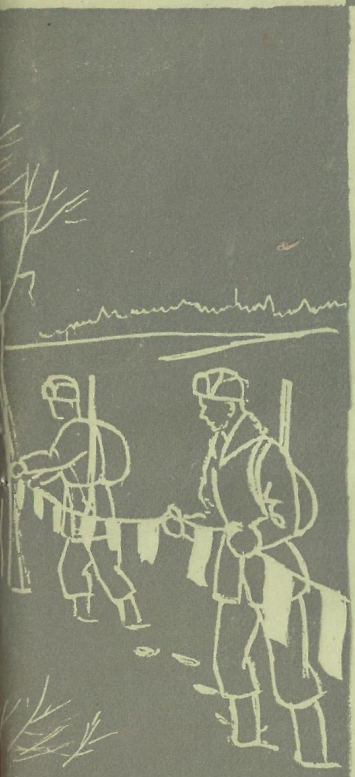
colecția vînătorului
și pescarului sportiv

COMBATEREA LUPULUI cu arma

2

editat de A.G.V.P.S. din R.P.R.

COMBATEREA LUPULUI CU ARMA

ASOCIAȚIA GENERALĂ A VÎNĂTORILOR
ȘI PESCARILOR SPORTIVI DIN R.P.R.
1955

Pentru uz intern

1108

www.clubulvanatorilor.ro

Prezenta lucrare a fost alcătuită sub îngrijirea colectivului redacțional al revistei „Vînătorul și Pescarul Sportiv", organ al A. G. V. P. S.

www.clubulvanatorilor.ro

COMBATEREA LUPULUI CU ARMA

Dintre toate răpitoarele din țara noastră, fără îndoială că cel mai dăunător este lupul. Fiind carnivor, el își procură hrana fie distrugînd alte animale sălbatice, fie atacîndu-le pe cele domestice.

Lupul este mai ales un distrugător al cervideelor, dar și al iepurilor. Dijmuiește turmele de oi, dar nu se dă în lături să atace nici boi și cai. Pagubele produse de lupi în economia țării sînt atît de mari, încît combaterea lor pînă la distrugere a devenit o necesitate, cu atît mai mult cu cît de la ultimul război ei s-au înmulțit peste măsură.

Guvernul și partidul s-au sezisat de această situație și socotind că trebuie să i se pună capăt, au hotărît distrugerea lupilor, prin toate mijloacele. In acest scop, Consiliul de Miniștri a emis următoarea hotărîre:

www.clubulvanatorilor.ro

HOTĂRÎREA Nr. 108

privind acțiunea de distrugere a lupilor pe teritoriul R. P. R.

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne hotărăște :

1. Distrugerea lupilor pe teritoriul Republicii Populare Romîne este o acțiune de interes obștesc.

2. Organizarea acestei acțiuni cade în sarcina Ministerului Gospodăriei Silvice.

In acest scop, Ministerul Gospodăriei Silvice este însărcinat :

a) Să mobilizeze la această acțiune întreg personalul silvic și de vînătoare ;

b) Să oblige A.G.V.R.P.R. de a contribui la combaterea lupilor și prin trasarea sarcinii fiecărui vînător, să participe anual în mod obligatoriu la 5 vînători colective organizate în scopul de mai sus ;

c) Să achite plata premiilor pentru lupii uciși, potrivit prevederilor sale bugetare, astfel :

— 150 lei pentru lupii adulți și 75 lei pentru puii de lupi prinși în culcuș, precum și sumele necesare pentru procurarea fanioanelor, capcanelor și publicațiilor în legătură cu organizarea acțiunii de combatere a lupilor.

3. Ministerul Gospodăriei Silvice și organele sale

www.clubulvanatorilor.ro

vor putea mobiliza la vînătorile colective organizate pentru combaterea lupilor, cu menținerea salariului, vînătorii angajați ai ministerelor, instituțiilor, întreprinderilor și organizațiilor economice și sociale, pe cel mult 5 zile și cu avizul conducerii acestora.

4. Ministerul Metalurgiei va organiza confecționarea a 1000 capcane pentru lupi.

5. Pentru sprijinirea acestei acțiuni, Sfaturile Populare Regionale, Raionale și Comunale, sînt însărcinate:

a) Să difuzeze în rîndurile populației publicațiile despre combaterea lupilor, puse la dispoziție de Ministerul Gospodăriei Silvice;

b) Să mobilizeze, la cererea Ocoalelor Silvice și a organizațiilor vînătorești, gonaci pentru vînătorile colective ce se vor organiza în vederea combaterii lupilor.

6. Ministerul Gospodăriei Silvice va elabora instrucțiuni tehnice și organizatorice pentru acțiunea de combatere a lupilor, pe baza cărora organele administrației de Stat și organele locale ale puterii de Stat, vor lua măsurile necesare pentru sprijinirea acestei acțiuni.

București, 13 ianuarie 1953

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI
ss. GH. GHEORGHIU DEJ

www.clubulvanatorilor.ro

După cum se vede din cuprinsul hotărîrii Consiliului de Miniştri, sarcina principală în combaterea lupilor revine vînătorilor care, la rîndul lor, au dreptul să ceară sprijinul sfaturilor populare regionale, raionale şi comunale.

Combaterea lupilor de către vînători se face în primul rînd cu arma, în următoarele moduri :

a. la pîndă
b. la pîndă la hoit
c. cu chemătoarea şi la urlătoare
d. prin vînătoare colectivă
e. prin vînătoarea cu steguleţe.

Lupul fiind un animal foarte prevăzător şi înzestrat cu un miros şi un auz excepţional, reuşita vînătoarei depinde de modul cum este organizată.

Pentru ca toţi vînătorii să ştie cum se desfăşoară o vînătoare de lupi, vom arăta pentru fiecare metodă enumerată mai sus felul cum trebuie să se procedeze pentru ca vînătoarea să dea rezultate bune.

Vînătoarea la pîndă se practică numai de vînător singur şi cu cele mai mari precauţiuni. Pînda se face fie în amurg, cînd se îngînă ziua cu noaptea şi cînd lupul porneşte după hrană, urmărind vreun iepure sau cîine, atacînd stînele sau chiar gospodăriile din marginea satelor, fie în zorii zilei, cînd lupul se înapoiază de la vînat.

La acest fel de vînătoare este bine să se folosească o armă ghintuită sau, şi mai bine, un driling. Cu această armă, vînătorul are la îndemînă şi alice şi gloanţe, căci adesea lupul apare la o distanţă prea

www.clubulvanatorilor.ro

mare pentru arma de alice, dar cu o armă ghintuită poate fi ușor doborît.

Pînda se face pe hățașul de trecere al lupilor pe care vînătorul trebuie să-l cunoască dinainte. De cele mai multe ori lupii păstrează același drum cînd ies seara după hrană, ca și dimineața la întoarcere.

Vînătorul trebuie să țină seama de direcția vîntului, pentru că dacă vîntul bate dinspre vînător către locul de trecere al lupilor, ei îl vor simți cu mirosul lor dezvoltat. Vînătorul trebuie să se ascundă cît se poate de bine. Pe pămînt negru se va camufla în arboretul din apropierea potecii de trecere a lupilor, îmbrăcat în haine cît mai asemănătoare la culoare cu mediul unde va sta la pîndă. Iarna, pe zăpadă, un halat alb sau un cerceaf sînt de mare folos.

Odată așezat la locul hotărît, fără să se miște sau să fumeze, vînătorul așteaptă liniștit apariția lupilor, care de multe ori pot să întîrzie. Va avea arma încărcată cu alice de 3,1/2—5 mm. și glonț pentru arma ghintuită, dacă are drilling sau carabină. Dacă are o armă de alice, va trage de la o distanță cît mai mică ca să omoare sub foc lupul care, dacă este numai rănit, este pierdut pentru vînător.

Pînda se poate face în bune condițiuni și dintr-un observator înalt de unde vînătorul poate cuprinde cu privirea o suprafață mai mare de teren de unde poate trage cu glonțul la distanțe mai mari. La această pîndă este bine ca vînătorul să se folosească de un binoclu care-l ajută să descopere lupul cu mai multă ușurință. De asemenea este indicat să aibă, dacă se

www.clubulvanatorilor.ro

poate, o armă ghintuită cu lunetă care permite să se tragă mai departe și mai precis, chiar atunci cînd lumina este mai slabă și nu se mai poate ochi pe cătare.

Vînătoarea la pîndă la hoit. (fig. 1). Această metodă dă rezultate foarte bune dacă vînătorul ține seama de anumite reguli și dacă pregătirea terenului se face în bune condițiuni.

Locul de pîndă se alege încă din vară sau din toamnă, în marginea unei poieni nu prea mari, din pădure, pe marginea unui pîrîu, într-o vîlcea, pe un mal mai înalt sau pe pantă abruptă. Dacă locul ales se află pe marginea unui pîrîu, se cere ca bordeiul de pîndă despre care vom vorbi mai jos să fie astfel așezat încît pîrîul să curgă între bordei și hoit.

Pentru ca vînătorul să stea ascuns și să se adăpostească de frig și ploaie, se construiește un bordei mic, cît mai puțin la vedere, cu o ferăstruică către partea unde se așează hoitul.

Materialul din care se construiește bordeiul să nu se curețe de coajă, pentru ca lupul să nu simtă că pe acolo a trecut mînă de om. Ușa de intrare se va găsi în spatele bordeiului și cît mai bine ascunsă. Intreaga construcție se acoperă cu pămînt, cu brazde de iarbă, cu pietre și cu material asemănător peisajului înconjurător, de care nu trebuie să se deosebească întru nimic. In bordei se va așeza o bancă pe care vînătorul să se poată odihni în orele de pîndă.

Intrarea vînătorului în bordei se va face numai prin spate, iar drumul de acces va fi pe o cărare care să

www.clubulvanatorilor.ro

www.clubulvanatorilor.ro

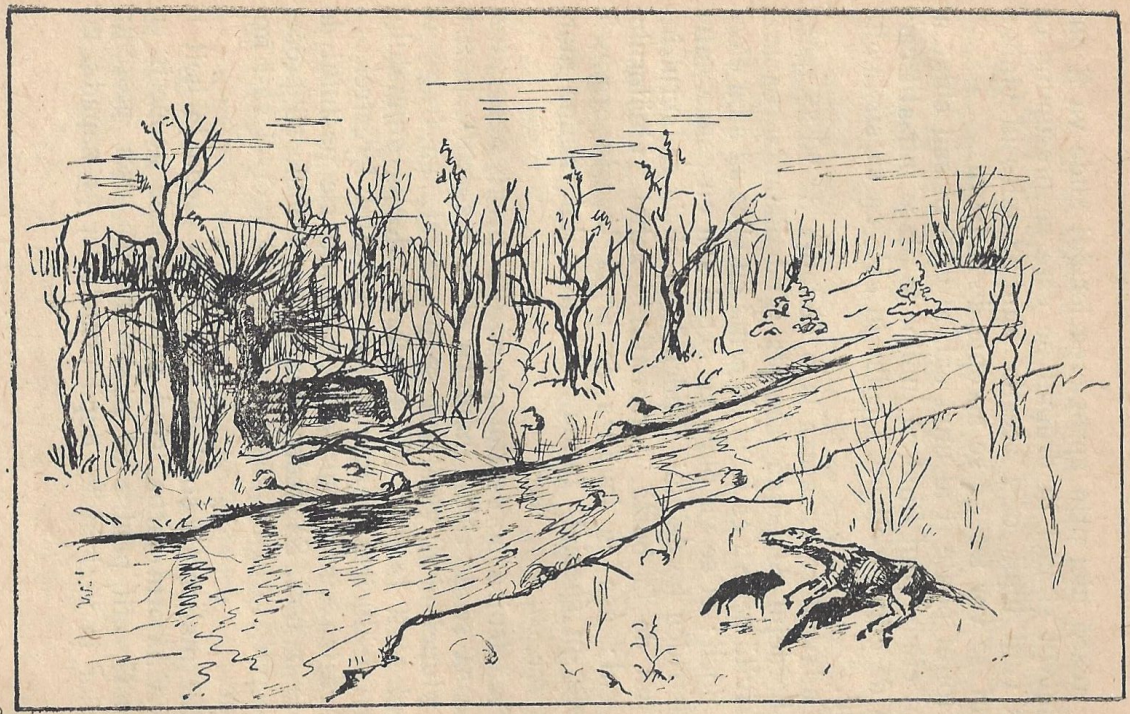

Fig 1

nu treacă nici prin apropierea locului unde va fi pus cadavrul și nici în drumul pe care se presupune că vor veni lupii, căci aceștia, simțind mirosul vînătorului, se vor feri să se apropie de cadavru.

Hoitul poate fi al unui cal, al unei oi sau chiar al unui cîine, știut fiind că lupilor le place într-atît carnea de cîine, încît intră chiar în sate ca să sfîșie cîte unul.

Cadavrul se va așeza la o distanță de 20-25 metri de bordeiul de pîndă, aceasta fiind distanța cea mai potrivită pentru ca focul de armă cu alice să aibă efectul dorit; el se va pune cu capul sau cu coada către ferăstruica bordeiului, fiindcă lupii sfîșie cadavrul începînd de la burtă, prezentînd astfel vînătorului flancul; așa că lovitura de armă lovește organele vitale, în special inima și animalul rămîne mort sub foc.

Ferăstruica bordeiului prevăzută cu un geam, trebuie să se deschidă înăuntru și fără zgomot, pentru ca atunci cînd vînătorul se pregătește să tragă în lupul sosit la hoit, să nu atragă atenția animalului prin strălucirea geamului sau scîrțîitul ferestrei.

Acestea sînt măsurile pregătitoare ale postului de pîndă la hoit. Să vedem acum cum trebuie să procedeze vînătorul ca să atragă lupii la hoit și să-i împuște.

Cei mai mulți sorți de izbîndă la pînda la hoit îi are vînătorul iarna, cînd pămîntul este acoperit cu zăpadă, atît pentru că poate observa ușor prezența lupilor în vecinătate, după urmele lor pe zăpadă, cît

www.clubulvanatorilor.ro

și pentru că în acest anotimp lupii sînt veșnic flămînzi și se reped cu lăcomie asupra oricărui cadavru întîlnit în cale. De asemenea, pe zăpadă, vizibilitatea este mai bună chiar în timpul unei nopți fără lună. In nopțile cu lună, cadavrul trebuie așezat în așa fel, încît umbra arborilor din jurul hoitului să nu cadă peste hoit, ca cel care pîndește să ia umbra drept un animal sau să nu bage de seamă cînd vine lupul la hoit.

Hoitul se așează în poziția arătată mai sus, adică cu capul sau cu coada către bordeiul de pîndă, și cu picioarele în sus. Dacă ninge între timp, picioarele vor ieși afară din zăpadă, ca și cum animalul ar fi murit accidental.

Cînd începe pînda la hoit, sau chiar mai înainte, pentru a se atrage lupii la locul de pîndă, se pot folosi și „dîrele". Ce sînt aceste „dîre"? Sînt măruntaiele unui animal sau chiar un cadavru spintecat, legate printr-o funie lungă de 4—5 metri, de șeaua unui cal pe care încalecă vînătorul pentru ca să nu lase după el urmă și miros de om în drumul său. Operatorul (vînătorul) pornește călare, tîrînd nada după el, pe drumuri care, din diferite puncte ale terenului, duc toate la locul unde se află cadavrul. In hoinăreala lor, lupii vor da peste urmele lăsate de nadă, pe care le vor urmări și vor ajunge astfel la cadavru.

După ce s-au făcut toate pregătirile premergătoare arătate mai sus și vînătorul observă prezența lupilor în teren, el ocupă bordeiul de pîndă, procedînd în felul următor:

www.clubulvanatorilor.ro

Incă pe lumină, — iarna pe la ora 15,30-16, — merge la bordei pe cărarea dosnică de acces. Fără zgomot și cu multă băgare de seamă, intră în bordei, închizînd ușa de la intrare. El trebuie să fie foarte călduros îmbrăcat, căci lupii pot veni noaptea tîrziu, așa că pînda poate dura ore întregi. Vînătorul nu are voie să facă foc, să aprindă vre-o lumină sau să fumeze ; de asemenea trebuie să păstreze o liniște desăvîrșită. Este bine să aibă cu el, pentru orice eventualitate, o lanternă electrică și un termos cu ceai cald. Ferăstruica de tir va sta închisă și prin geam el va supraveghia tot timpul terenul. Se întîmplă adesea ca la cadavru să vină și vulpi și chiar cîini din sat. Dar vînătorul va trebui să rămînă la postul său de observație. Indată ce aceste animale dau semne de neliniște sau se îndepărtează, părînd speriate, înseamnă că lupii sînt pe-aproape și vin spre cadavru.

Indată ce sosesc lupii, va deschide ferăstruica cu cea mai mare grijă, fără zgomot, și va trage numai atunci cînd socotește sigur focul său. Un vînător dibaci poate izbuti cu ușurință chiar un dubleu, dacă sînt mai mulți lupi.

In cazul în care un lup rănit o ia la fugă, nu-l va urmări noaptea, ci va aștepta lumina zilei cînd îl poate găsi mai ușor.

Un post de pîndă poate funcționa o iarnă întreagă, înlocuindu-i cavadrul sfîșiat cu un altul, în așa fel însă încît să rămînă cît mai puține urme de om. Cadavrul odată așezat, vînătorul nu mai are voie să-l

www.clubulvanatorilor.ro

cerceteze îndeaproape, ci numai de la distanță, cu un binoclu; dacă observă urme de lupi, se va așeza din nou la pîndă.

Cu prilejul pîndei la hoit, vînătorul poate vîna și alte răpitoare păroase, mai ales vulpi, dar dacă așteaptă venirea lupilor, nu e bine să tragă în vulpi, căci se strică pînda din noaptea aceea.

Vînătoarea lupului cu chemătoarea și la urlătoare. O altă metodă de a vîna lupul este aceea de a-l chema cu chemătoarea, — un instrument care imită țipătul iepurelui cînd este prins de o răpitoare sau de un cîine. Sînt vînători care pot imita aceste țipete fără nici un instrument. Chemătoarea este un fel de muzicuță care se găsește de obicei în comerț, la magazinele de specialitate, dar este bine ca vînătorul să învețe să cheme și fără chemătoare, de la cei ce imită bine țipătul iepurelui.

Iată cum se procedează la această vînătoare:

Lupii, ca și alte răpitoare păroase, ziua stau ascunși în desișul pădurii și seara pleacă după pradă, ieșind din pădure în cîmpie, fie ca să vîneze vreun iepure, fie ca să atace stînele sau așezările omenești.

Vînătorul pornește pe înserate singur, pe marginea pădurii, pe unde presupune că s-ar găsi lupii. El umblă fără zgomot și cu atenție de-a lungul tăieturii pădurii, oprindu-se din distanță în distanță, bine camuflat, și imită țipătul iepurelui. Auzind țipătul atît de cunoscut, lupul care s-ar afla prin vecinătate, crezînd că o vulpe sau un alt lup a prins un iepure, se repede să ia și el parte la ospăț. Atunci vînătorul poate

www.clubulvanatorilor.ro

să tragă în el. Dacă, după ce a imitat țipătul iepurelui o dată, de două sau de trei ori, la intervale de cîteva minute, nu apare lupul, vînătorul va merge mai departe cu 2-300 de metri, apoi va imita din nou glasul iepurelui. In felul acesta, el parcurge toată marginea pădurii.

Dar în tot acest timp, vînătorul trebuie să țină seama de vînt și să aibă grijă să fie bine camuflat în locurile unde se oprește.

La acest fel de vînătoare este bine ca vînătorul să dispună de un driling, căci adeseori lupul apare la o distanță mare, la care nu poate fi împușcat decît cu un glonț de armă ghintuită.

Adesea, în locul lupului apare o vulpe sau chiar un cîine vagabond, așa că vînătorul are prilejul să curețe terenul și de aceste lighioane dăunătoare.

O altă metodă de a vîna lupii chemîndu-i, este **„la urlătoare"**. Pentru a vîna lupii astfel, vînătorul trebuie să știe să imite perfect urletul lupilor. Pentru aceasta, el se servește de oală de pămînt, de un corn de bou sau chiar de o sticlă de lampă. Sînt însă vînători, paznici de vînătoare și chiar săteni nevînători, care știu să imite bine urletul lupilor. De la ei pot învăța și alți vînători cum să cheme lupii.

Această vînătoare dă cele mai bune rezultate iarna, în timpul cînd lupii se împerechează. Adesea, la chemare vine o haită întreagă. Vînătorul își alege un loc în pădure de unde să aibă vedere bună în toate direcțiile. Un observator înalt, dacă este bine plasat poate fi foarte bun pentru pîndă, cu condiția să nu fie con-

www.clubulvanatorilor.ro

struit de curînd ci să se afle în teren de multă vreme, așa ca lupii să fie obișnuiți cu el.

Chemarea lupilor se face noaptea, avînd însă grijă ca lupii să nu simtă prezența vînătorului. La pîndă pot sta chiar mai mulți vînători, fie în același loc, fie în alte posturi din vecinătatea celui care cheamă; dar trebuie să fie astfel instalați, încît să nu se întîmple vreun accident, provocat de faptul că alicele mari cu care se trage sînt periculoase, mai ales prin ricoșeuri.

Chemarea lupilor nu se face continuu, ci la intervale care vor fi tot mai mari atunci cînd lupii răspund și cînd după urlet se constată apropierea lor de postul de pîndă.

Cînd răspunsul vine de la o distanță de 150-200 metri, vînătorul nu va mai chema, ca nu cumva lupii apropiindu-se, să bage de seamă că nu este un urlet de lup, și să se întoarcă înapoi. Se va trage numai cînd lupul este la o distanță potrivită astfel ca focul să nimerească în plin.

La o astfel de vînătoare trebuie să ia parte numai vînători încercați și cu mult sînge rece, căci urletul lupilor este impresionant, mai ales cînd sînt în haită. Începătorii pot compromite întreaga vînătoare, deși în realitate nu există nici un pericol, căci la focul de armă, întreaga haită, cuprinsă de spaimă, fuge în toate direcțiile.

Vînătorul care vînează la urlătoare trebuie să fie foarte călduros îmbrăcat, să nu facă nici un zgomot și să nu fumeze. Un termos cu o băutură caldă îi este

www.clubulvanatorilor.ro

de folos. Alcoolul nu se recomandă și este greșită părerea că produce calorii ; cîteva bucăți de zahăr sînt mult mai bune.

Vînarea lupilor prin vînătoare colectivă. Acest mod de a vîna lupii este cel mai obișnuit, dar organizarea unei astfel de vînători cere din partea organizatorului anumite cunoștințe, fără de care rezultatul nu poate fi cel așteptat.

Cum am mai spus, lupul este înzestrat cu simțuri foarte dezvoltate, care-l ajută să se apere. El percepe de la mari distanțe orice zgomot care dă de bănuit și simte numaidecît prezența omului cînd vîntul bate înspre el.

Dacă la organizarea unei vînători colective nu se ține seama de acest fapt, rezultatul va fi nul, căci lupii vor simți pregătirile care se fac și se vor strecura părăsind terenul.

Se întîmplă cîte o dată ca lupul să fie prins pe neașteptate într-o goană de iepuri și să fie împușcat, dar acestea sînt cazuri destul de rare, care se petrec mai ales cînd lupul a fost prins în prima goană, căci altfel, auzind larma făcută de bătaie și într-o altă porțiune decît aceea în care se găsește el, își ia tălpășița și pleacă adesea la zeci de kilometri de zona periculoasă în care se vînează. Dar vînătoarea aceasta este cu totul întîmplătoare și nu constituie un mijloc eficace pentru combaterea lupilor.

Numai vînătorile bine organizate și fără alte obiective decît **lupul** pot da rezultate bune în această privință. Asemenea vînători necesită două faze : una

www.clubulvanatorilor.ro

premergătoare organizării vînătoarei, și vînătoarea propriu-zisă. Faza premergătoare, aceea a organizării vînătoarei, are ca scop să stabilească prezența lupilor în pădure și să indice locul unde se țin, adică porțiunea de pădure unde se odihnesc ziua, loc care de obicei rămîne neschimbat atîta timp cît lupii nu sînt neliniștiți. După ce s-au îndeplinit aceste obiective, se alcătuiește, încă din ajunul vînătoarei, planul goanei, se angajează bătăiașii și li se dau instrucțiuni, atît lor cît și paznicilor și conducătorilor grupelor de bătăiași.

Paznicii de vînătoare au în primul rînd sarcina de a stabili prezența lupilor în pădure, ajutați și de informațiile culese de la săteni, care adesea au avut de suferit pagube de pe urma lupilor. Indicarea parchetului de pădure unde lupii își au culcușul ziua este o problemă ceva mai grea. Terenul acoperit cu zăpadă este ca o carte deschisă în care cel ce știe să citească se descurcă ușor. Paznicul de vînătoare priceput poate stabili cu precizie locul unde se țin lupii, după urmele lăsate de ei pe zăpadă. In tot timpul căutării și stabilirii acestui loc, paznicul trebuie să umble cu foarte multă băgare de seamă, ca să sperie lupii și să nu-i determine să-și părăsească culcușul.

In zorii zilei cînd are loc goana, pentru ca să se asigure că lupii se găsesc în culcușul lor, paznicul va da ocol parchetului respectiv numai pe linii sau drumuri ca să stabilească urmele de intrare și ieșire ale lupilor. Un paznic priceput deosebește ușor urma proaspătă a unui lup care a intrat în pădure în zorii

www.clubulvanatorilor.ro

zilei de urmele mai vechi. El numără urmele intrate și cele ieșite și dacă observă că cele intrate sînt mai numeroase, înseamnă că în parchet se găsește un număr de lupi pe care îl poate stabili cu precizie. El trebuie însă să țină seama de obiceiul lupilor de a călca fiecare în urma celui dinaintea sa, fapt care-l poate face pe paznic să creadă că este vorba numai de un lup cînd în realitate a trecut pe acolo o haită întreagă. Pentru a se lămuri, va căuta pe urma găsită un obstacol, arbore căzut, tufe dese, etc., unde, dacă sînt mai mulți lupi, ei trebuie să-și despartă urmele.

Cînd paznicul face această patrulare de recunoaștere, este bine să fie însoțit și de organizatorul vînătoarei, care se poate astfel orienta și asupra felului în care trebuie să se organizeze goana. Pentru a se cîștiga timp, este bine ca două persoane să facă ocolul de recunoaștere, fiecare în direcția opusă, stabilind un punct de întîlnire. Apoi numără fiecare urmele intrate și ieșite și totalizînd, se poate ști exact cîți lupi sînt în parchetul ocolit.

Această patrulare de recunoaștere se face, cum am spus, în zorii zilei, în liniște, fără să se vorbească sau să se fumeze.

Pe pămînt negru, stabilirea cu precizie a prezenței lupilor în parchet este mult mai grea, urmele lor nefiind tot atît de vizibile ca pe zăpadă; de aceea, dacă terenul nu permite să se citească urmele, este mai bine să se renunțe la patrularea din dimineața zilei de vînătoare.

Trebuie să se știe că de obicei lupii își aleg locul

www.clubulvanatorilor.ro

de culcare departe de locurile umblate, acolo unde pădurea e mai deasă, prin părțile mărăcinoase — unde se simt mai în siguranță.

Acțiunea de stabilire a punctului unde se află lupii în ziua vînătoarei este de cea mai mare importanță, căci prima goană este aceea care, în pădurile de șes, decide de obicei asupra rezultatului vînătoarei. Dacă lupii nu au fost prinși în prima goană, aud larma făcută de bătăiași, își părăsesc culcușul și se deplasează adesea cu zeci de kilometri. In pădurile de munte și de deal, unde terenul este accidentat, unde nu se aude zgomotul bătăiașilor dintr-o vale în alta, rămîn unele posibilități ca să se prindă lupii și în altă goană.

In tot timpul cît se fac cercetările arătate mai sus, atît vînătorii cît și bătăiașii se vor ține la o distanță mare și în liniște, pentru ca nici un zgomot să nu ajungă pînă la culcușul lupilor.

Să presupunem că cercetașii s-au înapoiat cu vestea că lupii se găsesc în parchetul X. Să vedem cum se organizează goana. Organizatorul trebuie să cunoască foarte bine pădurea ca să nu facă greșeli care ar compromite vînătoarea. In primul rînd, în planul său va ține seama de vînt și de așezarea parchetului în care se află lupii față de restul pădurii. El va trebui să stabilească linia vînătorilor în așa fel ca ei să primească vîntul în față; dar totodată să țină seama că tendința lupilor stîrniți din culcuș este să se refugieze către grosul pădurii. Deci, la stabilirea liniei vînătorilor va căuta să împace pe cît se poate aceste două

www.clubulvanatorilor.ro

situații. Dacă nu izbutește, în orice caz direcția vîntului trebuie să primeze, luînd însă măsuri ca să împiedice, pe cît posibil, strecurarea lupilor către grosul pădurii, prin mijloacele pe care le vom arăta.

După ce organizatorul — care se va consulta cu paznicul și eventual și cu vînătorii cu experiență și cunoscători ai pădurii — a stabilit în mod teoretic cum va decurge goana, va comunica hotărîrea luată conducătorului bătăiașilor și-i va aduna pe vînători, care în cea mai mare liniște vor pleca să ocupe linia puștilor înainte ca bătăiașii să o ocupe pe a lor, pentru ca, dacă lupii vor pleca la zgomotul făcut de bătăiași, linia de tragere să fie deja ocupată.

Numai după ce vînătorii au ocupat linia, — camuflați pe cît posibil și în cea mai mare liniște, — vor pleca și bătăiașii împreună cu conducătorii lor, ca să-și ocupe locul hotărît dinainte. Și ei vor trebui să umble în liniște, fără să vorbească sau să fumeze. (fig. 2).

Atît linia vînătorilor cît și cea a bătăiașilor vor forma flancuri de ambele laturi ale porțiunii de pădure ce face obiectul goanei, pentru a împiedica strecurarea lupilor pe flanc. Vînătorii însă vor fi foarte prudenți, ca să nu provoace accidente, mai ales că se trage cu alice mari.

Este bine ca semnalul pentru începerea goanei să nu se dea de pe linia vînătorilor prin goarnă sau altfel, ci bătăiașii îndată ce s-au desfășurat, să pornească goana, știind că vînătorii sînt instalați la locurile lor de mai înainte. Larma mare din partea

www.clubulvanatorilor.ro

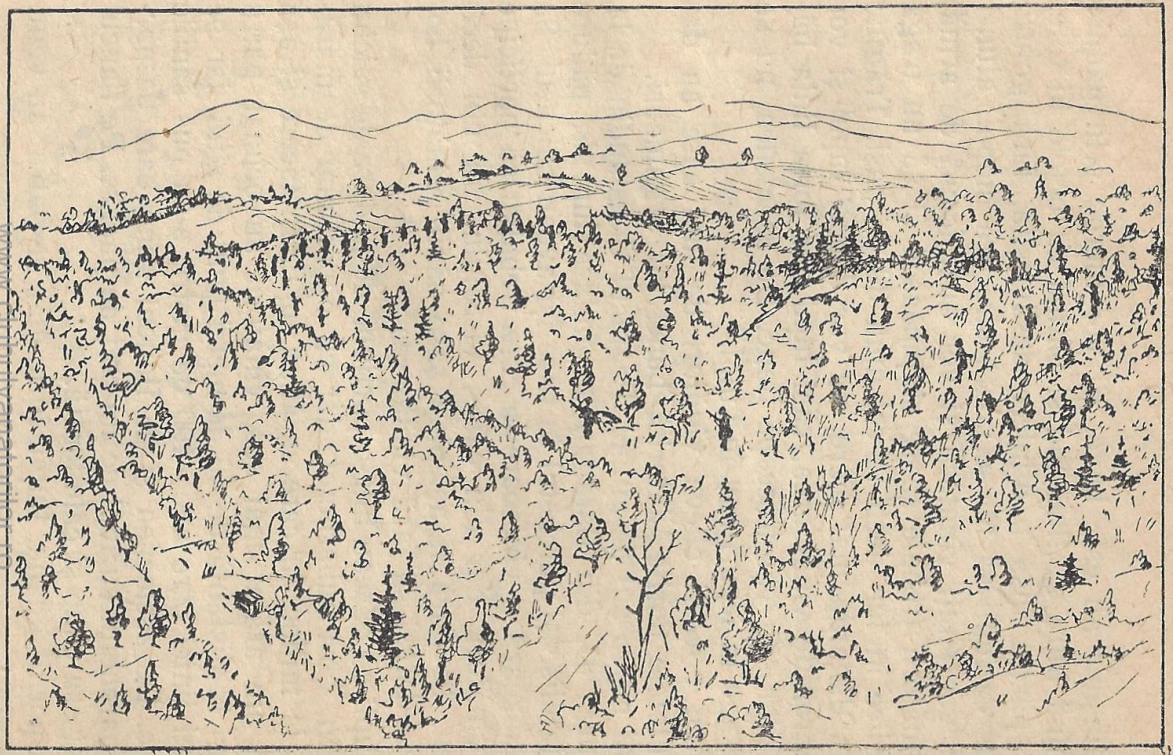

Fig. 2

www.clubdurandonneur.ro

bătăiașilor nu este bună. Ei vor merge prin pădure vorbind între ei, fluierînd și bătînd cu bețele în tufe. Vor păstra însă o aliniere desăvîrșită, fără goluri, astfel ca lupii să nu se poată strecura înapoi, atunci cînd vor simți vînătorii și vor auzi focuri de armă.

Vînătorii trebuie să se stăpînească și să nu tragă cu alice în lup decît la cel mult 30 de pași. Trăgînd de la distanță mai mare, nu vor doborî lupul și vor compromite vînătoarea, căci lupii vor forța linia bătăiașilor sau vor trece pe flanc. De asemenea, nu se va trage în iepuri sau în vulpi.

Vom povesti cîteva vînători de lupi care au dat rezultatele dorite, datorită bunei lor organizări.

Sînt cîțiva ani de atunci. Paznicul Constandin de la pădurea B. din Bărăgan semnalase lupi în pădure și stabilise și parchetul în care își aveau culcușul. Se organizează o vînătoare la care trebuiau să participe 12 vînători, dar din cauza viscolului nu vin decît patru. In gară îi așteptau șase sănii. Vînătorii hotărăsc totuși să facă vînătoarea.

Lupii se găseau într-o porțiune de pădure de salcîm bătrîn, fără subarboret, dar cu o porțiune de mărăcini la mijloc, în care se aflau lupii. In tăcere și așa cum am arătat mai sus, vînătorii au ocupat patru locuri la distanță de 50 de metri unul de altul, iar pe restul liniei care avea 400 de metri, s-au pus săniile goale. De asemenea și pe flancul stîng care despărțea parchetul cu lupi de un colț de pădure. Pe flancul drept era cîmp și cale ferată.

A pornit goana. Lupii, în număr de patru, au venit

www.clubulvanatorilor.ro

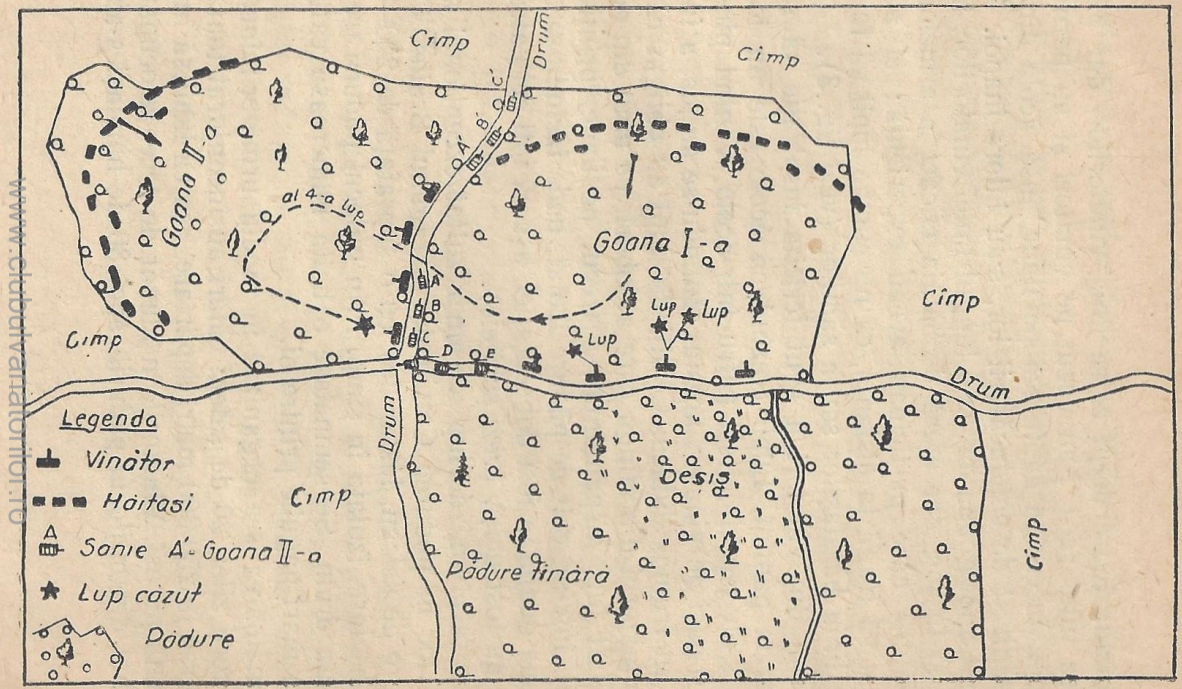

Fig. 3

www.clubulvanatorului.ro

în goana mare drept către linia vînătorilor, dar pădurea fiind rară, i-au văzut pe vînători și au pornit înapoi, încercînd să treacă pe flanc, însă acolo dînd de sănii și de conducătorii lor, s-au întors înapoi. A urmat apoi goana lor de-a lungul liniei vînătorilor, în sus și în jos, dar afară de bătaia eficace a armelor. Vînătorii care participau aveau experiență; ei au evitat să tragă la distanță, ca nu cumva lupii să forțeze linia bătăiașilor sau a săniilor (vezi fig. 3).

Unul din vînători a avut fericita inspirație să se culce la pămînt. Lupii crezînd că acolo este un loc gol, s-au repezit cîteși patru într-acolo. Venind pînă la 10 pași de vînător, acesta, sculîndu-se de jos, a făcut un frumos dubleu. Celalți doi lupi au obligat către vînătorul din stînga care a doborît pe unul din ei. Celălalt lup, înspăimîntat, a trecut pe flanc, printre sănii, într-un colț de pădure izolat, unde făcîndu-se o a doua goană, a fost doborît și el, așa că toți cei patru lupi au fost uciși. (vezi schițele).

O altă goană de lupi cu un rezultat excepțional a avut loc în pădurea Colțea din bărăganul Brăilei. O pădure de salcîm, lăstar des, cu o suprafață de 200—250 hectare, izolată în cîmp. Prin mijlocul pădurii trecea un drum. Se semnalase o haită numeroasă care făcea mari pagube printre oi.

Vînătoarea s-a organizat în modul următor: încă din zorii zilei, 20 de săteni călări au înconjurat toată pădurea la 250-300 metri depărtare, așa ca lupii să nu o poată părăsi. Vînătorii, în număr de zece, au ocupat drumul din mijlocul pădurii, apoi 30 de bătăiași s-au

www.clubulvanatorilor.ro

desfășurat în partea de sud a pădurii și au început goana.

In prima goană, lupii au trecut prin linia vînătorilor rămînînd patru pe teren. Restul lupilor au trecut în pădurea din spatele lor încercînd să iasă în cîmp.

Aceștia însă fugiseră, dar fiind văzuți de călăreți au fost goniți înapoi în pădure.

S-a făcut apoi goana din spate. Lupii au trecut din nou prin linia puștilor, pe teren rămînînd încă patru. Restul lupilor au căutat din nou să iasă în cîmp, însă călăreții s-au întors iarăși în pădure. S-a repetat prima goană. Lupii, înebuniți de spaimă, au început să fugă în toate părțile cu limba scoasă și cu coada între picioare. Unul din ei chiar a urlat în mijlocul goanei. Trecînd din nou prin linia vînătorilor au mai fost doboriți încă trei din ei. Al patrulea a scăpat printre călăreții care l-au gonit cîțiva kilometri. S-au ucis deci 11 din cei 12 lupi aflați în pădure. Rezultatul s-a datorat mai ales ajutorului dat de sătenii călări, care au împiedicat lupii să scape din încercuire.

Lupul se arată a fi un animal foarte fricos, atunci cînd se simte încercuit, dar șiret. Intr-o vînătoare de lupi care a avut loc în Dobrogea într-o pădure de lăstar mărunt și des și cu rezerve, unul din lupii încercuiți, după ce a căutat în zadar un loc pe unde să se strecoare, s-a ridicat în două labe sprijinindu-se cu laba din față de un arbore, a privit atent în toate părțile să vadă pe unde ar putea totuși să scape. El a fost văzut de aproape toată linia vînătorilor.

www.clubulvanatorilor.ro

Dacă la o goană de lupi nu sînt destui bătăiași și vînători pentru a acoperi și flancurile, realizîndu-se astfel o încercuire, se obțin rezultate bune întrebuințîndu-se steguleţe (fig. 4). Ele se înșiră pe flancurile goanei, așa încît să fie văzute de către lupii care ar încerca să se strecoare pe flanc. Ele se fixează pe marginea parchetului vecin, la o înălțime de circa 1 metru, lăsînd drumul sau linia de pădure între steguleţe și parchetul în care se vînează. In felul acesta, lupul care vrea să fugă, cînd ajunge în marginea liniei sau a drumului vede peste drum steguleţele și se întoarce înapoi, în bătaie.

Se atrage atenția că lupii fiind animale atît de dăunătoare, prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 108/953 s-au luat măsuri pentru o campanie riguroasă în scopul distrugerii lor. Prin această hotărîre se trasează sarcini atît vînătorilor cît și Sfaturilor Populare care sînt obligate să dea concursul la organizarea vînătorilor colective, mobilizînd gonacii necesari, la cererea organelor silvice sau a organizațiilor vînătorești. Urmează deci ca atunci cînd se organizează astfel de vînători, să se ceară din timp concursul Sfatului Popular respectiv.

Vînarea lupilor cu steguleţe. Acest fel de a vîna lupii poate da rezultate foarte bune dacă organizarea se face după indicațiile date.

Pentru a reuși o astfel de vînătoare este nevoie să se stabilească mai întîi cu precizie porțiunea de pădure în care lupii se retrag ziua. Pentru aceasta, așa cum am arătat și la vînătorile colective, se constată prezența lor în pădurea respectivă, apoi se stabilește

www.clubulvanatorilor.ro

Fig. 4

www.clubulvanatorilor.ro

exact în care anume porțiune de pădure se găsesc, ocolindu-se terenul și examinîndu-se urmele, în cea mai mare liniște. Indată ce s-a stabilit locul unde se află lupii, se încercuiește cu steguleț — fîșii de pînză viu colorate (roș, galben, albastru, etc.), lungi de cca 40-50 cm. și late de 25-30 cm. înșirate pe o sfoară rezistentă, la distanțe de 1-1,20 metri unul de altul. Pentru o manevrare mai ușoară, sfoara fiind foarte lungă se împarte în tranșe de cîte 30-50 metri. Incercuirea se face în cea mai mare liniște și cu multă atenție pentru a nu atrage atenția lupilor. Sfoara cu steguleț se fixează pe arbori și pe lăstar, la înălțime de circa 1 metru, în așa fel ca steguleții să fluture în vînt. Incercuirea se face fără să se lase vreun gol, ca lupii să întîlnească steguleț în orice direcție s-ar îndrepta. Lupii, astfel încercuiți, pot fi ținuți pe loc chiar două sau trei zile, dar vînătoarea trebuie să se facă neîntîrziat, pentru ca nu cumva lupii să scape totuși din încercuire.

La vînătoarea cu steguleț nu e nevoie nici de prea mulți vînători nici de un număr prea mare de gonaci. Trei-patru gonaci și trei-patru vînători sînt deajuns.

Procedeul este următorul:

Pe o latură a terenului, vînătorii intră fără zgomot înăuntrul porțiunii de pădure încercuită și se plasează fiecare în puncte diferite, bine camuflate, cu o vedere cît mai bună împrejur, nu în bătaia armelor și cunoscînd locul celorlalți tovarăși ca să se evite accidentele. (fig. 5). Odată așezați la locurile lor, vor păstra o liniște desăvîrșită și nu vor fuma.

www.clubulvanatorilor.ro

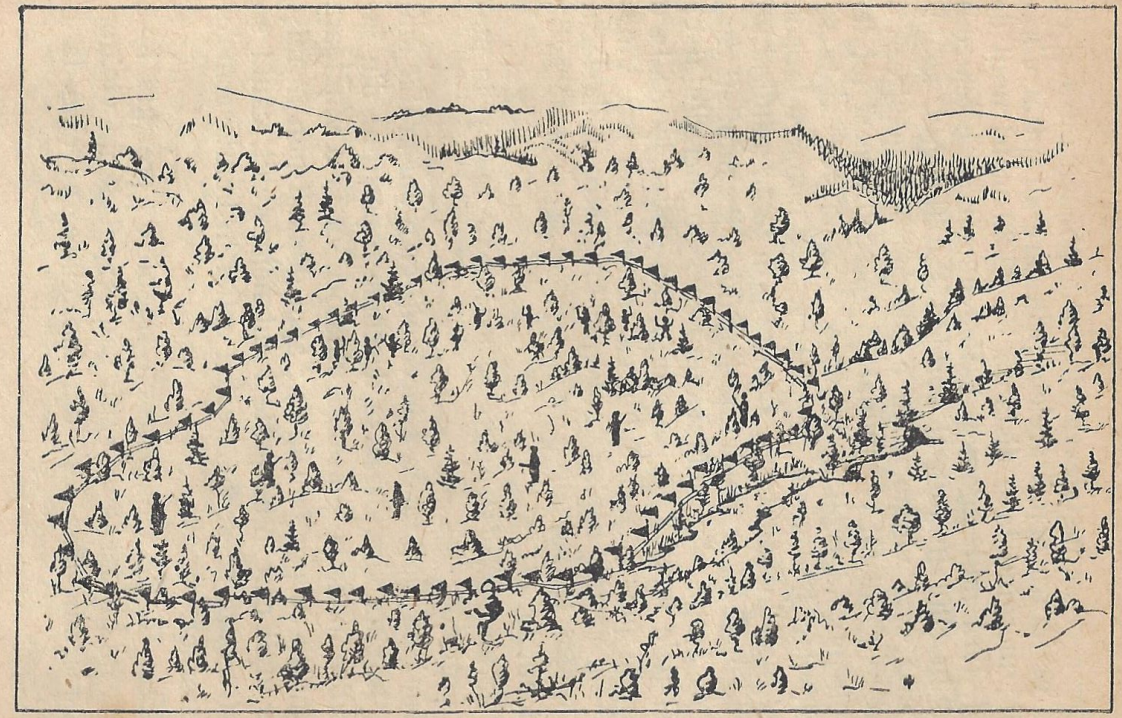

Fig. 5

www.clubulvanatorilor.ro

După ce se instalează vînătorii, gonacii intră și ei, însă pe latura opusă aceleia prin care au intrat vînătorii ; mergînd la o distanță de 25-30 metri unul de altul, fără mult zgomot, bătînd numai cu bețele din cînd în cînd în tufe și vorbind sau fluerînd, se îndreaptă spre vînători. Nu e nevoie să se păstreze o aliniere perfectă, ci numai să se scotocească tot terenul, punînd lupii în mișcare. Aceștia vor căuta să fugă, dar dînd peste steguleţe se vor întoarce înapoi. Cînd lupii înspăimîntați aleargă prin teren, căutînd un loc pe unde să scape dau peste vînătorii camuflați care pot să tragă, dar numai după ce s-au încredințat că în spatele lupului nu se află vreun gonac, și de la o distanță potrivită ca lupul să rămînă sub foc. Vînătorii nu se vor deplasa sub nici un motiv de la locul lor în tot timpul cît durează goana, spre a se evita accidentele.

Vînătoarea cu steguleţe se mai poate face și în modul următor :

După ce lupii au fost încercuiți cum am arătat mai sus, în ziua vînătoarei se deschide o porțiune din încercuire, unde se plasează vînători, ca la o vînătoare obișnuită cu goană (fig.6) ; apoi gonacii pun în mișcare lupii care dînd peste locul neîncercuit, caută să se strecoare pe acolo, trecînd astfel în bătaia armelor vînătorilor.

Acest fel de vînătoare cu steguleţe prezintă însă dezavantajul că lupul rănit sau scăpat de un vînător, este pierdut dacă iese din încercuire, pe cînd la o

www.clubulvanatorilor.ro

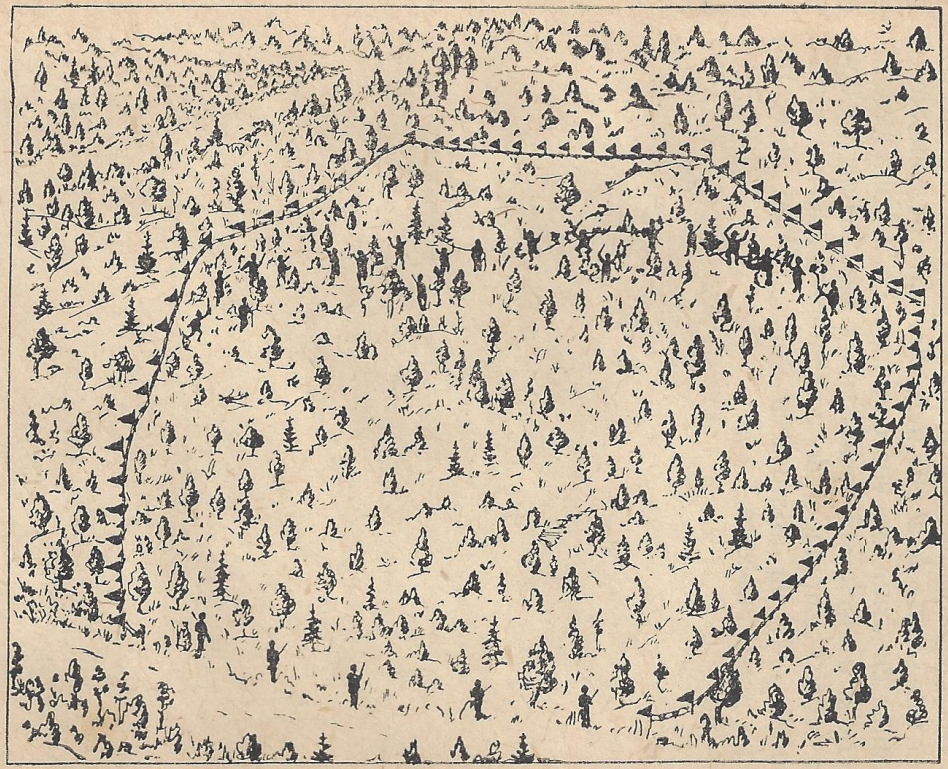

Fig. 6

www.clubulvanatorilor.ro

vînătoare în cerc închis, același lup poate da peste alt vînător, care îl doboară.

Dacă vînătorii și organizatorii de vînători colective vor ține seama de aceste îndrumări privind combaterea lupilor cu arma, se vor convinge că o bună organizare și o disciplină desăvîrșită a vînătorilor, va duce la reușita campaniei de combatere a lupilor, contribuind astfel la înlăturarea unui dușman al economiei patriei noastre.

www.clubulvanatorilor.ro